

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 6 ກັນຍາ 2026 (9-6-2026)

ພຣະເຈົ້າເວົ້າກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າຮັກພວກເຮົາພໍທີ່ຈະເວົ້າກັບພວກເຮົາ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ: ເບິ່ງທີ່ໂລກຂອງພວກເຮົາ

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເກີດຂຶ້ນໃນໂລກຂອງພວກເຮົາ-ບາງອັນພວກເຮົາຖືວ່າເກີດຈາກທັມມະຊາດ, ບາງອັນພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ "ການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ." ວິທີທີ່ພວກເຮົາຕິດຄວາມໝາຍສິ່ງຕ່າງໆແມ່ນຂຶ້ນກັບກ້ອງຊ່ອງທີ່ພວກເຮົາໃຊ້. ນຶ່ງໃນຄວາມເປັນຈິງທາງກາຍະພາບທີ່ສອດຄ່ອງທີ່ສຸດທີ່ພວກເຮົາພົບແມ່ນແຮງໂນ້ມຖ່ວງ. ມັນເປັນສາກົນ, ຄາດເດົາໄດ້, ແລະບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້. ປ່ອຍບານລົງ, ແລະມັນຈະຕົກລົງ-ທຸກໆຄັ້ງ. ພວກເຮົາບໍ່ໂຕ້ຖຽງກັບແຮງໂນ້ມຖ່ວງ ຫຼືພະຍາຍາມບໍ່ສົນໃຈມັນ. ພວກເຮົາປັບຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເຂົ້າກັບມັນ. ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ ແລະຕອບສນອງຕໍ່ຄວາມເປັນຈິງທາງກາຍະພາບເຊັ່ນແຮງໂນ້ມຖ່ວງ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ຄວາມເປັນຈິງທາງວິນຍານວ່າເປັນພື້ນຖານຫຼາຍກວ່າ. ແລະນຶ່ງໃນຄວາມເປັນຈິງທາງວິນຍານທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຄືສິ່ງນີ້: ພຣະເຈົ້າເວົ້າຈາ. ພຣະຄຳພີເຕັມໄປດ້ວຍຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວ-ບາງຄັ້ງດ້ວຍສຽງຟ້າຮ້ອງ, ບາງຄັ້ງດ້ວຍສຽງກະຊີບ-ແຕ່ມີຄວາມຊັດເຈນແລະມີຈຸດປະສົງສະເໝີ. ເມື່ອພຣະເຈົ້າກ່າວ, ມັນບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້; ມັນແມ່ນເພື່ອເຊື່ອເຊີນພວກເຮົາເຂົ້າສູ່ວຽກງານຂອງພຣະອົງ. ແລະຄືກັນກັບແຮງໂນ້ມຖ່ວງ, ສຽງຂອງພຣະອົງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຕອບສນອງ. ຫຼາຍຄົນພາດສິ່ງນີ້ເພາະວ່າພວກເຮົາຕິດຄວາມໝາຍຊີວິດຜ່ານສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຫັນຫຼືສຳຜັດໄດ້ເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາຕ້ອງການການປ່ຽນແປງໃນມຸມມອງຂອງພວກເຮົາ-ເພື່ອຍ້າຍຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈທາງກາຍະພາບຢ່າງດຽວຂອງໂລກໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານ. ເມື່ອເຮົາປັບທັສນະຂອງເຮົາໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຮົາເຫັນວ່າສຽງຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໄກຫຼີກຫາຍ-ມັນເປັນສຽງທີ່ມີຢູ່, ເຄື່ອນໄຫວ, ແລະເປັນສ່ວນຕົວ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ອົບພະຍົບ 3:1-6 ພຣະເຈົ້າເລີ່ມຕົ້ນສົນທະນາກັບພວກເຮົາກ່ອນ.

1. ວັນນຶ່ງເມື່ອໂມເຊລົງຝູງແກະຂອງເຢດໂຣ ພໍ່ເຖົ້າຂອງຕົນຜູ້ເປັນປະໂຫຍດຂອງຊາວມິດີອານ ເຂົາໄດ້ພາຝູງສັດນັ້ນຂ້າມຖິ່ນກັນດານມາຍັງໂຣເຣັບພູຂອງພຣະເຈົ້າ 2. ຂະນະນັ້ນທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດເປັນແປວໄຟໃຫ້ໂມເຊເຫັນຢູ່ໃນກາງພູມໄມ້ ໂມເຊຈຶ່ງຫຼົງເບິ່ງໄຟນັ້ນດ້ວຍຄວາມປະຫລາດໃຈ ແຕ່ບໍ່ເຫັນວ່າພູມໄມ້ນັ້ນຖືກໄໝ້ 3. ໂມເຊຈຶ່ງເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ, “ບໍ່! ຕ້ອງເຂົ້າໄປເບິ່ງແສງປະຫລາດນີ້ໃກ້ໆ ເສັ້ນກ່ອນ ເພາະຢາກຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງໄຟລຸກຢູ່ພູມໄມ້ຈຶ່ງບໍ່ໄໝ້” 4. ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຫັນໂມເຊຢ່າງເຂົ້າມາໃກ້ ພຣະອົງກໍຊົງເອີ້ນອອກມາຈາກພູມໄມ້ນັ້ນວ່າ, “ໂມເຊ, ໂມເຊເອີຍ!” ໂມເຊໄດ້ທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນີ້” 5. ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງບອກວ່າ, “ຢ່າຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ ຈົ່ງຖອດເກີບອອກເສັ້ນ ເພາະບ່ອນທີ່ເຈົ້າຢືນຢູ່ນີ້ເປັນບ່ອນສັກສິດ” 6. ພຣະອົງຊົງບອກຕໍ່ໄປອີກວ່າ, “ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງບິດາເຈົ້າ ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ຂອງອີຊາກ, ແລະຂອງຢາໂຄບ” ແລ້ວໂມເຊໄດ້ເຊື່ອໝັ້ນເພາະບໍ່ກ້າຫຼົງເບິ່ງພຣະເຈົ້າ.

ເຈົ້າເຊື່ອແທ້ບໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າຮັກເຈົ້າພຽງພໍທີ່ຈະຂັດຂວາງກິຈະກຳປະຈຳວັນໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະປ່ຽນທິດທາງຂອງເຈົ້າໄປສູ່ກິຈະກຳຂອງພຣະອົງ, ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ແລະວິທີທາງຂອງພຣະອົງ? ເື່ອຮືງລາວຂອງໂມເຊພິສູດວ່າພຣະອົງຮັກເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ. ພຣະເຈົ້າດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງໂມເຊ. ພຣະເຈົ້າເອີ້ນລາວດ້ວຍຊື່. ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວໃນລະ

ຫວ່າງການເຮັດວຽກແລະ ກິຈກຳມປະຈຳວັນຂອງລາວ. ຄວາມຈິງທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າເລີ່ມຕົ້ນຄວາມສັມພັນກັບຜູ້ຄົນແລະເອີ້ນພວກເຂົາດ້ວຍຊື່ແມ່ນື່ງໃນຄວາມເປັນຈິງທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືທີ່ສຸດຂອງການເປີດເຜີຍໃນພຣະຄຳພີ. ພຣະເຈົ້າພົວພັນກັບຜູ້ຄົນດ້ວຍວິທີທີ່ເປັນສ່ວນຕົວຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ມັນອາດຈະເປັນການລ້ຽວໃຫ້ຖືກດຶງດູດເຂົ້າໄປໃນການໂຕ້ຖຽງກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງພູມໂມທີ່ກຳລັງລຸກໄໝ້ໃນຂໍ້ຄວາມນີ້. ແຕ່ການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນຈະເປັນການພາດຕໍ່ການເປີດເຜີຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າໃນຂໍ້ເຫຼົ່ານີ້: ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ. ພຣະອົງໄດ້ເຮັດແທ້ໆ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສື່ສານກັບລາວເປັນສ່ວນຕົວແລະ ໃນວິທີທີ່ໂມເຊສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້. ພຣະເຈົ້າເອີ້ນພວກເຮົາດ້ວຍຊື່ເຊັ່ນກັນ. ພຣະເຈົ້າສື່ສານເປັນສ່ວນຕົວກັບພວກເຮົາ. ຖ້າພວກເຮົາລືມເຮື່ອງນີ້, ຄວາມເຊື່ອຄຣິສະຕຽນຂອງພວກເຮົາສາມາດເສື່ອມໂຊມລົງເປັນສາສນາທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ, ການສະແດງ, ແລະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ. ຜົນໄດ້ຮັບແມ່ນຊີວິດທີ່ບໍ່ມີຄວາມອົບອຸ່ນຂອງຄວາມສັມພັນ; ພວກເຮົາເລີ່ມອີງໃສ່ກົດລະບຽບທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນແລະ ພິທີກຳທີ່ຊ້ຳຊາກເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າພໍໃຈ. ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຍອມສະເດັດລົງມາຫາພວກເຮົາ-ພຣະອົງດຶງດູດພວກເຮົາເຂົ້າສູ່ສາຍພົວພັນກັບພຣະອົງເອງ. ພວກເຮົາໄດ້ຖືກປ່ຽນແປງຈາກຄົນທີ່ກັ່ນຕອງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຜ່ານປະສົບການຕ່າງໆເຂົ້າໄປໃນຜູ້ຄົນທີ່ຕິດຄວາມປະສົບການຂອງພວກເຮົາຜ່ານທັສນະຂອງລັກສະນະທີ່ບໍ່ຮີບສຸດແລະຮັກແພງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອໂມເຊຮູ້ວ່າລາວກຳລັງພົບກັບໃຜ, ລາວກໍໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມບໍ່ຮີບສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ-"ທູດສວັນທີ່ຕີນຕາຕື່ນໃຈຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" (ຂໍ້ 2). ລາວຍັງໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມອ່ອນແອຂອງຕົນເອງ. ສູງຮ້ອງຂອງລາວ, "ຂ້າພະເອງຢູ່ທີ່ນີ້," ເປັນການປະກາດການເປີດເຜີຍຢ່າງສົມບູນຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 4). ບາງທີອາດເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນຊີວິດຂອງໂມເຊ, ລາວຮູ້ຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບຄວາມສັບສົນຂອງລາວຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະວິທີທາງຂອງພຣະອົງ-ແລະລາວບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະເຮັດຫຍັງກ່ຽວກັບມັນ! ໃນທັນທີ, ການພົບປະທີ່ແທ້ຈິງກັບພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຄວາມອວດຕົວຂອງມະນຸດເຮົາຫາຍໄປ. ໃນຄວາມໝາຍທີ່ດີທີ່ສຸດ, ພວກເຮົາມີຄວາມສ່ຽງຢ່າງສົມບູນຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສະງ່າຣາສີ, ໜ້າຢາກເກງ, ແລະຮັກແພງຜູ້ທີ່ເວົ້າກັບພວກເຮົາ. ຄຳອະທິຖານຂອງໂມເຊອາດຈະເປັນ, "ພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າ, ແລະຂ້າພະເອງບໍ່ແມ່ນ!" ກ່ອນທີ່ໂມເຊຈະສາມາດສຸມໃສ່ຂໍ້ຄວາມຈາກພຣະເຈົ້າ, ລາວຕ້ອງຈື່ວ່າໃຜເປັນຜູ້ທີ່ເວົ້າກັບລາວ. ໃນເວລານັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນພື້ນທີ່ທີ່ໂມເຊຢືນຢູ່ໃຫ້ກາຍເປັນສະຖານທີ່ສັກສິດສຳລັບການນະມັສການ. ເມື່ອພຣະເຈົ້າກ່າວ, ມັນເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ສັກສິດທີ່ຕ້ອງການການຕອບສະໜອງທັນທີ. ຫຼັງຈາກການພົບກັບພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ມີຫຍັງໃນຊີວິດຂອງໂມເຊຈະຄືເກົ່າ. ລາວໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຕາຂອງລາວໄດ້ເປີດ; ຫົວໃຈຂອງລາວໄດ້ມີຊີວິດຊື່ວ່າ. ເຈົ້າສາມາດໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າຈະປະຕິບັດຕໍ່ເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈດຽວກັນ. ພຣະເຈົ້າມີຄວາມສາມາດ ແລະຕັ້ງໃຈທີ່ຈະໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ຈັກພຣະອົງແລະ ວິທີທາງຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ເລີ່ມຕົ້ນປະສົບການ. ມັນແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ມາຊອກຫາໂມເຊ. ພະຍານຢ່າງເຕັມທີ່ຂອງພຣະຄຳພີກ່າວວ່ານີ້ແມ່ນວິທີທີ່ມັນເປັນຢູ່ສະເລ່ຍ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຄົ້ນພົບພຣະເຈົ້າດ້ວຍວິທີໃດວິທີື່ງ; ໃນຄວາມຮັກ, ພຣະອົງເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ພວກເຮົາ. ແລະປະສົບການນັ້ນຈະເປັນຈິງ ແລະເປັນສ່ວນຕົວຫຼາຍ. ບໍ່ມີຫຍັງໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາຈະຄືເກົ່າຫຼັງຈາກນັ້ນ.

ພຣະເຈົ້າອາດຈະພະຍາຍາມດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງເຈົ້າໃນມື້ນີ້ແນວໃດ?

2. ອົບພະຍົບ 3:11-15 ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ສູງຂອງພຣະເຈົ້າ.

11. ຝ່າຍໂມເຊໄດ້ກາບທູນພຣະເຈົ້າວ່າ, "ຂ້າພະເອງເປັນຄົນທີ່ມະນາຈະໄປເຝົ້າກະສັດຟາຣາໂອ ແລະນຳຊາວອິສຣາເອັນອອກຈາກເອຢິບໄດ້ແນວໃດ?" 12. ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົາຈະຢູ່ນຳເຈົ້າ ໝາຍສຳຄັນຕໍ່ໄປນີ້ຈະບອກໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ວ່າແມ່ນເຮົາແທ້ໄດ້ສົ່ງເຈົ້າໄປ ຄືເມື່ອເຈົ້ານຳຊາວອິສຣາເອັນອອກຈາກເອຢິບແລ້ວ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຂາບໄຫວ້ເຮົາຢູ່ເທິງພູນີ້" 13. ແລ້ວໂມເຊໄດ້ທູນຖາມພຣະເຈົ້າວ່າ, "ເມື່ອຂ້າພະເອງໄປເຖິງຊາວອິສຣາເອັນແລະບອກເຂົາວ່າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກທ່ານໄດ້ສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າມາຫາພວກທ່ານ ພວກເຂົາກໍຈະຖາມຂ້າພະເອງວ່າ ພຣະເຈົ້າອົງນັ້ນຊົງພຣະນາມວ່າແນວໃດ? ແລ້ວຂ້າພະເອງຈະຕອບເຂົາວ່າຈັ່ງໃດ? ຖ້າພຣະອົງບໍ່ບອກພຣະນາມຂອງພຣະອົງໃຫ້ຂ້າພະເອງຮູ້ເສັ້ນກ່ອນ" 14. ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງບອກໂມເຊວ່າ, "ເຮົາເປັນຜູ້ຊຶ້ງເຮົາເປັນ" ພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, "ໃຫ້ເຈົ້າໄປບອກຊາວອິສຣາເອັນວ່າ ຜູ້ຊົງພຣະນາມວ່າ "ເຮົາເປັນ" ໄດ້ສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າມາຫາທ່ານທັງຫຼາຍ" 15. ພຣະເຈົ້າຍັງຊົງບອກໂມເຊອີກວ່າ, "ໃຫ້ເຈົ້າບອກຊາວອິສຣາເອັນດັ່ງນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງທ່ານ ຄື ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາ

ຮາມ, ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ ໄດ້ສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າມາຫາທ່ານທັງຫຼາຍ ອັນນີ້ແພງ, ແມ່ນນາມຂອງເຮົາ ຊື່ ອັນນີ້ຈະບໍ່ປ່ຽນແປງຕອດໄປເປັນນິດ ແຕ່ຈະເປັນຢູ່ຢ່າງນີ້ທຸກຊົ່ວໂອກາດ.

ບໍ່ວ່າໂມເຊຈະຮູ້ຫຼືບໍ່, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກຢູ່ອ້ອມຮອບລາວ. ພຣະເຈົ້າກຳລັງເຄື່ອນໄຫວ! ສິ່ງນີ້ໄດ້ສ້າງວິກິດການໃຫ້ລາວ: ລາວຈະເຊື່ອພຣະເຈົ້າຫຼືບໍ່? ຫຼັກຖານການຕອບສນອງທາງວິນຍານຂອງລາວຈະຖືກເປີດເຜີຍໂດຍສິ່ງທີ່ລາວເຮັດຕໍ່ໄປ. ລາວໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຈິງໃຈທີ່ໜ້າສັງເກດໃນຄຳຖາມຂອງລາວ, "ຂ້ານ້ອຍແມ່ນໃຜ?" ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳຖາມທາງປຣັຊຍາ; ມັນເປັນການສາລະພາບຄວາມບໍ່ເຊື່ອ. ຄວາມສົງສັຍຕົນເອງແບບນີ້-ຫຼືດີກວ່ານັ້ນ, ຄວາມບໍ່ໄວ້ວາງໃຈຕົນເອງ-ສາມາດເປັນສິ່ງທີ່ດີແລະມີສຸຂພາບດີຕາບໃດທີ່ມັນຊຸກຍູ້ພວກເຮົາໄປສູ່ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືແລະຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນອາດຈະເໝາະສົມທີ່ຈະສົງສັຍຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ມັນບໍ່ເຄີຍເໝາະສົມທີ່ຈະສົງສັຍພຣະເຈົ້າ. ຈຸດສຸມຂອງພວກເຮົາຕ້ອງຢູ່ທີ່ລັກສນະ, ການປະທັບຢູ່, ແລະກິຈກັມຂອງພຣະເຈົ້າ! ນັ້ນແມ່ນຄວາມຖ່ອມຕົວ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນອຳມະພາດໂດຍການຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາບໍ່ພຽງພໍແລະອ່ອນແອ; ພວກເຮົາຖືກເຮັດໃຫ້ກ້າຫານ ແລະກ້າຫານໂດຍການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບຄວາມພຽງພໍຢ່າງແທ້ຈິງຂອງພຣະອົງ ແລະການເຄື່ອນໄຫວທີ່ບໍ່ສາມາດຢຸດຢັ້ງໄດ້ຂອງພຣະອົງ. ການຂາດການເພິ່ງພາຕົນເອງແມ່ນດີ. ການຂາດຄວາມເຊື່ອແມ່ນບາບ. ມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ໃຫ້ຄຳແນະນຳທາງວິນຍານໃນປະສົບການນັ້ນ. ເມື່ອພຣະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຮົາ ແລະ ເຊີນພວກເຮົາໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບພຣະອົງໃນກິຈກັມຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງກຳລັງເຊື່ອເຊີນພວກເຮົາໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບພຣະອົງໃນ "ຈຸດເລີກ". ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າການປັບປຸງໃດແດ່ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຮັກສາແຜນການຂອງພຣະອົງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພຣະອົງຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອຟັງ ແລະພຣະອົງກຳຈັດຫາໃຫ້. ໂມເຊຊຸດິວ່າວຽກມອບໝາຍຈາກພຣະເຈົ້າມີຂະໜາດເທົ່າກັບພຣະເຈົ້າ. ມັນບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ດ້ວຍກຳລັງຫຼືດ້ວຍປັນຍາຂອງມະນຸດ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເສີມສ້າງຄວາມເຊື່ອຂອງໂມເຊດ້ວຍຄຳສັນຍາຂອງການອັສຈັນ ແລະ ຜ່ານການປະກາດພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ທີ່ນີ້ອາດຈະສະແດງອອກໄດ້ດີທີ່ສຸດວ່າ "ເຮົາຈະເປັນຜູ້ທີ່ເຮົາຈະເປັນ." ໃນທາງກົງກັນຂ້າມຕໍ່ໂມເຊທີ່ຖືກລ້ຽວໃຫ້ສົງສັຍວ່າພຣະເຈົ້າອາດສາມາດເພິ່ງພາໄດ້ເພື່ອຮັກສາຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງ, ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຄືຫຼັກຄຳປະກັນຂອງການສະຖິດຢູ່ຂອງເບື້ອງເທິງ. ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນການຮັບປະກັນການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນຄືການຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນເປັນຄຳສັນຍາຢ່າງແທ້ຈິງວ່າພຣະເຈົ້າແມ່ນຄືກັນໃນທຸກໆເວລາ ແລະໃນທຸກໆສະຖານທີ່. ພຣະອົງຊົງມີຢູ່ ແລະເຄື່ອນໄຫວຢ່າງຄາດເດົາໄດ້. ນາມຂອງພຣະເຈົ້າຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຕອບສນອງດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ. ເໝືອນກັບໂມເຊ, ພວກເຮົາຢາກມີຫຼັກຖານຢູ່ຂ້າງໜ້າຂອງການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ແຕ່ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ, ມັນເປັນເວລາທີ່ພວກເຮົາຮັບຮູ້ຄວາມຈິງຂອງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວ. ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ສະເໝີໃນປະຈຸບັນນີ້ແມ່ນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າປະທານຄຳສັນຍາກ່ຽວກັບລັກສນະແລະ ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃຫ້ພວກເຮົາແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນບອກພວກເຮົາໃຫ້ເປີດຕາຂອງພວກເຮົາໄວ້ສຳລັບສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນໂລກອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາ-ແລະເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າເຮັດຕໍ່ໄປກັບຄຳສັນຍາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ.

3. ອົບພະຍົບ 4:28-31 ພວກເຮົາຕ້ອງຕອບສນອງຕໍ່ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວຕໍ່ພວກເຮົາ.

28. ເວລານັ້ນ ໂມເຊໄດ້ເລົ່າເຣື່ອງການອັສຈັນທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊົງບອກໃຫ້ໂມເຊທຳ 29. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໂມເຊກັບອາໂຣນໄດ້ໄປປະຊຸມຮ່ວມກັນກັບບັນດາພວກເຖົ້າແກ່ຊາວອິສຣາເອັນ 30. ໃນທີ່ນັ້ນ ອາໂຣນກໍໄດ້ເລົ່າເຣື່ອງທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກໂມເຊໃຫ້ທີ່ປະຊຸມຟັງ ແລະໂມເຊກໍໄດ້ທຳການອັສຈັນຕ່າງໆ ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ 31. ຝ່າຍປະຊາຊົນກໍເຊື່ອ ແລະເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມປະຊາຊົນອິສຣາເອັນ ເພື່ອທອດພຣະເນດເບິ່ງຄວາມທຸກຍາກຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາກໍຂາບລົງນະມັສການພຣະອົງ.

ພວກເຮົາອາສັຍຢູ່ໃນວັດທະນະທັມທີ່ຕິດພັນກັບການສະສົມຄວາມຮູ້. ພວກເຮົາສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນໄດ້ຫຼາຍກວ່າມະນຸດທຸກໆລຸ້ນໃນ

ບັດສາດ. ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຊົມຊື່ນກັບຄວາມຮູ້ຈາກອິນເຕີເນັດ, ສື່ສັງຄົມ, ແລະສື່ທີ່ພົມຕ່າງໆ, ມັນບໍ່ຊັດເຈນເລີຍວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໃນທາງບວກຈາກມັນ. ພວກເຮົາໃຊ້ຄວາມຮູ້ຢ່າງອຸດົມສົມບູນ, ແຕ່ພວກເຮົາຂາດສານອາຫານຢ່າງໜ້າເສົ້າໃຈເມື່ອເວົ້າເຖິງການນຳໃຊ້ອັນສລາດຂອງທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ຈັກ. ນີ້ແມ່ນວິທີການດຳເນີນຊີວິດທີ່ທຳລາຍຝ່າຍວິນຍານ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດສະສົມຄວາມຮູ້ໄດ້. ພຣະອົງກ່າວເພື່ອເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ພວກເຮົາ ແລະ ເຊີນພວກເຮົາໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບພຣະອົງໃນກິຈະກຳຂອງພຣະອົງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາ. ການຕອບສະໜອງຂອງໂມເຊຕໍ່ພຣະເຈົ້າແມ່ນຄຳແນະນຳສຳລັບພວກເຮົາ. ທຳອິດ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທະຕໍ່ອຸປະສັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງລາວ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກຜ່ານໂມເຊເພື່ອຍ້າຍຄົນອື່ນໄປສູ່ໂຄງການຂອງພຣະອົງ. ອຸປະສັກແມ່ນຫຍັງ? ຄວາມສົງສັຍແລະ ທັສນະທີ່ຈຳກັດ. ເຖິງວ່າຈະມີທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຕໍ່ໂມເຊ, ລາວເບິ່ງຄືວ່າຢ້ານວ່າຄົນອື່ນຈະບໍ່ເຊື່ອລາວເມື່ອລາວເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ລາວຮູ້ວ່າເປັນຄວາມຈິງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກຳລັງເຮັດ (ອີບພະຍົບ 4:1). ນີ້ແມ່ນວິທີການຂອງຄວາມເຊື່ອ. ໂມເຊບໍ່ໄດ້ຂາດຂໍ້ມູນ. ລາວບໍ່ໄດ້ຂາດຄວາມຮູ້. ສິ່ງທີ່ລາວຕ້ອງການແມ່ນຮັບເອົາພຣະເຈົ້າຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ແລະກະທຳຕາມ. ພວກເຮົາກໍເຮັດແນວດຽວກັນ. ພວກເຮົາຄິດຫຼາຍກ່ຽວກັບວ່າ "ຈະເປັນແນວໃດຖ້າ": ຈະເປັນແນວໃດຖ້ານາງຮູ້ສຶກຜິດຫວັງ? ຈະເປັນແນວໃດຖ້າລາວບໍ່ຟັງຂ້ອຍ? ຈະເປັນແນວໃດຖ້າພຣະເຈົ້າເປັນຈິງ? ມັນມີ "ຈະເປັນແນວໃດຖ້າ" ຫຼາຍພັນຢ່າງທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສົງສັຍຂອງພວກເຮົາ. ກັບດັກທີ່ໜຽວແໜ້ນໃນການຫຼິ້ນເກມ "ຈະເປັນແນວໃດຖ້າ" ແມ່ນວ່າພວກເຮົາປະຕິບັດຕໍ່ອານາຄົດທີ່ຈົນຕະນາການຄືກັບວ່າມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ. ພຣະເຈົ້າບອກໂມເຊບໍ່ໃຫ້ເຮັດແນວນັ້ນ. ພຣະອົງພຽງແຕ່ຮັບປະກັນກັບໂມເຊວ່າປະຊາຊົນຈະເຊື່ອລາວ. ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ສົມມຸດວ່າສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວແມ່ນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດ? ຄວາມສຳເລັດແມ່ນມາຈາກກິຈະກຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະເຂົ້າໃຈວິທີທີ່ພຣະອົງຈະເຮັດສຳເລັດໜ້າວຽກຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອພຣະເຈົ້າກ່າວ ມັນຈະເປັນການເອີ້ນຜູ້ຄົນມາຫາພຣະອົງເອງ. "ຜູ້ຄົນໄດ້ເຊື່ອ" (ຂໍ້ 31). ພວກເຂົາມີສຳນຶກສາພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກໂດຍຂ່າວດີທີ່ໂມເຊໄດ້ປະກາດໃຫ້ພວກເຂົາ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າບໍ? ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເຈົ້າສາມາດແນ່ໃຈໄດ້ວ່າພຣະອົງມີພຣະປະສົງໃຫ້ເຈົ້າປະຕິບັດຕາມສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວ. ການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າແມ່ນປະຕູໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ປະສົບກັບທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງມີພຣະປະສົງສຳລັບຊີວິດຂອງເຈົ້າ. ຂໍຄວາມຂອງພຣະເຈົ້າມີຜົນກະທົບແນວໃດຕໍ່ຊາວອິສຣາເອັນ? ສິ່ງນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນແນວໃດວ່າພຣະເຈົ້າກ່າວເພື່ອປອບໂຍນແລະໃຫ້ກຳລັງໃຈປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ? ເຈົ້າເຄີຍປະສົບກັບພຣະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າເມື່ອໃດ? ສິ່ງນັ້ນຍືນຍັນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຕໍ່ເຈົ້າແນວໃດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ເມື່ອພຣະເຈົ້າກ່າວ, ເຊັ່ນດຽວກັບໂມເຊ, ບໍ່ມີຫຍັງອີບດ່ວນໄປກວ່າການຕອບສະໜອງຂອງເຈົ້າ. ການຕອບສະໜອງນັ້ນຈະສ້າງວິທີທີ່ເຈົ້າພົວພັນກັບພຣະເຈົ້າ, ຕົວເອງ, ແລະຄົນອື່ນ. ເລືອກໜຶ່ງຫຼືຫຼາຍຢ່າງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:

ທັສນະຂອງພຣະເຈົ້າ: ຄິດເຖິງເວລານຶ່ງທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າກຳລັງກ່າວ. ຊ່ວງເວລານັ້ນເປີດເຜີຍຫຍັງກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງພຣະອົງ, ຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງ, ຫຼື ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ? ຂຽນສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບວ່າພຣະເຈົ້າເປັນໃຜ.

ທັສນະຂອງຕົນເອງ: ຕິດຕາມລຳດັບການເລືອກທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ການເລືອກຂອງເຈົ້າໄດ້ສ້າງເຈົ້າແນວໃດ? ພວກມັນເປີດເຜີຍຫຍັງກ່ຽວກັບວິທີທີ່ເຈົ້າເຫັນຕົວເອງ?

ທັສນະຂອງຄົນອື່ນ: ພົບກັບເພື່ອນທີ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະແບ່ງປັນວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກໃນຊີວິດຂອງລາວ. ພິຈາລະນາ: ເຮືອງລາວຂອງລາວເປີດເຜີຍຫຍັງກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກ?

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA